

Motion till riksdagen

1988/89:L612

av Bo Hammar m.fl. (vpk)

Statens skadeståndsansvar vid felaktig myndighetsutövning

Frågan om statens skadeståndsansvar för fel eller försummelse har på sistone varit föremål för en livlig debatt både i pressen och riksdagen. Orsaken är bl a uppmärksammade fall då enskilda drabbats på grund av fel eller försummelse av någon myndighet utan att erhålla ekonomisk gottgörelse eller fått en löjligt liten ekonomisk kompensation.

Ingen myndighet kan vara perfekt. Fel och misstag kan begås. Men det är då i ett rättssamhälle av yttersta vikt att den förfördelade inte bara får upprättelse utan också skälig ersättning. Så är långtifrån alltid fallet. Den nuvarande skadeståndslagen försätter ofta den enskilde i underläge gentemot staten. Skadeståndsrätten omgärdas med så många förbehåll och reservationer att den ibland blir illusorisk.

Bristerna är särskilt allvarliga då människor på felaktiga grunder berövs sin frihet genom gripande, anhållande eller häktning. Många oskyldigt drabbade får alls ingen ersättning. Andra ersätts med några fattiga tusenlappar sedan de felaktigt berövs sin frihet under veckor eller månader. Sådana förhållanden är inte värdiga en rättsstat.

En översyn av skadeståndslagen bör komma till stånd och den bör ske under parlamentarisk medverkan.

Hemställan

Med anledning av det anförda hemställs

att riksdagen begär att regeringen tillsätter en utredning med uppgift att se över reglerna om statens skadeståndsansvar.

Stockholm den 20 januari 1989

Bo Hammar (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Rolf L. Nilson (vpk)

Elisabeth Persson (vpk)

Hans Petersson (vpk)